

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Cap. 21. Quomodo ipsi Deus communicaverit eximiam spiritûs mysticam &
experimentalem scientiam, præceperitque, ut conscriberet omnes suas
experientia, in commodum proximorum consignandas & in ordinem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

CAPUT XXI.

Quomodo ipsi DEUS communicaverit eximiam Spiritûs mysticam, & experimentalem scientiam, præcepitque, ut conscriberet omnes suas experientias, in commodum proximorum, consignandas & in ordinem redigendas à Confessario, quem habebat in Societate JESU, & quid illi ea in reuenerit, cum Sancto Dominico.

Extraordinarijs gratijs, quas DEUS suæ famula, per decursum longæ eius vitæ præstitit, & istud accenseamus, quod ipsi fuerit unâ cum illis communicata scientia spiritualis, quam communiter vocamus Theologiam mysticam, & scientiam experimentalem, de qua loquens Divina Sapiencia, ait quod ostenderit iusto Iacob regnum DEI, & dederit illi scientiam Sanctorum, quia ductu Divini luminis est ingressus ad percipienda arcana regni Celorum, qua nimirum sentiebat, & experiebat in se ipso, quod est proprium Sanctorum.

§. I.

In hoc mirè excelebat ista famula DEI, cui Divina Majestas sensim communicavit quinque admirabiles experientias, quæ complectuntur universam scientiam Spiritûs.

1. Quia imprimis experta est, ac attigit omnia concernentia infantiam, Passionem, & Mortem Salvatoris, ac reliqua ipsius sacratissima Humanitatis mysteria, quibus interfuit, ac si tunc denuo executioni mandarentur, ita ut sentiret in se dolores ac tormenta Redemptoris, usque ad participata ejus vulnera pedum, manuum, lateris & capitis.

2. Hinc est progressa ulterius, ad cognoscendam & experiendam immensitatem DEI Trini ac unius, cum suis Attributis, quæ

beatos reddit Angelos ac Sanctos, participando in se ipsa, ac degustando istam beatitudinem, videndo aliquid de eo, quod ipsi vident in suo DEO, pro sua capacitate, idque interdum eâ claritate, quamvis momentanea instar relucenscentis fulguris, ut possumus dubitare, an non fuerit visio clara, qualem nonnulli per speciale privilegium, concedunt Sancto Paulo.

3. Tertio experta est omnes modos familiaritatis & communicationis inter DEUM & animam, per alloquia, per inspirationes, per species, & visiones imaginarias, perque visiones intellectuales, per raptus, elevationes & uniones, mille modis, jam in fundo sui cordis, jam in Cælo empyrio, jam commorando ibi quasi stabiliter secundum spiritum, jam idem percipiendo in suo cubiculo.

4. Ad hac accedit experientia dolorum, cruciatuum, molestiarum ac tormentorum interiorum & exteriorum, quæ est passa, partim ex Divina dispositione, partim propter persecutiones diabolorum, DEO permittente, ita ut experiretur, dolores esse scalas ad gaudium; & Crucem, esse viam pro adeunda cælesti gloria.

5. Deniq; experta est, & probavit actus heroicis omnium virtutum, in quo consistit perfectio Evangelica, cum summa prudentia, circumspèctione, & cautela in vicijs extraordinarijs, quibus ducebatur, ne deciperetur. Unde factum est, ut esset ad eam plena hac Divinâ scientiâ, ut posset esse excellens illius Magistra; & anima ipsius, ac modus vivendi, esset instar libri vivi, ubi infinita Sapiencia DEI descripsit atque expressit omnia mysteria nostra Sanctæ Fidei Catholica,

lica, admirabili artificio, adjunctis duobus raris privilegijs, quorum unum erat, quod etiamsi revelationes interdum essent admodum diuturna, & continerent multa, ac minutissimas circumstantias, tam fixè tamen illas imprimeret sua memoria, ut illarum non oblivisceretur: Alterum autem, quod illi DEUS suggererit verba convenientia, quibus possit declarare, quod viderat, & fusè referre, etiamsi aliquando esset res tam sublimis, ut illi non suppetere verba, pro ea exprimenda. Et quia omnes istæ experientia ac res, quæ illi accidebant, fiebant arcane & modo invisibili, manebantque in ipsius spiritu, quasi in libro clauso & signato, voluit Majestas nostri Magni DEI, ut iste liber aperiretur, omnèsque prodirent in lucem, præcipiendo illi frequentius (sicut fusè dictum est, in Prologo istius historie) ut conscriberet omnes gratias, quas illi præstiterat per decursum ipsius vitæ, eò quod eas ipsi non communicavisset pro illa sola, sed etiam in commodum multorum.

Hoc fuit primū, quod Deus præcepit venerabili Marina, & comprehendit generatim, id quod Divina Majestas extraordinariè in illa est operata: voluit tamen simul, ut observarentur consuetæ leges Ecclesiæ, ut quæ examen rerum publicandarum, & earundem coordinatio ac dispositio fieret, secundum iudicium, prudentiam, & scientiam Confessarij, Magistri ac Directoris, quem habebat in Societate, eò quod non omnia, quæ DEUS secretò suis servis revelat, velit publicari, imò non expediret quadam probare. Propterea cum germanus meus Frater Andreas de Ponte, ex Ordine S. Domini conscripsisset ea, quæ Venerabilis Marina ipsi dicebat vel dictabat, ut illa mihi traderet, ut dictum est in Prologo, retinisset autem ipsorum apographa, mandavit DEUS, ut illa ab eo peteret, mihi que traderet, & ego ex ipsis demerem, quod judicarem, non convenire, ut publicetur.

§. II.

DE his omnibus habuit ipsa insignem revelationem DEI, à quo fuerunt confirmata ac approbata, & propterea illam

referam, non absque aliqua verocundia, quod continent aliquid me concernens. Hæc igitur ipsamet ait: Postquam DEUS bis duo, vel triduo disposuisset meam animam, suâ Divinâ inspiratione, ut auderem, quod mihi ejus Majestas volebat dicere; quia mihi id accidebat difficile, quodam tempore matutino mihi dixit quædam gravissimè: Expedi, ista tua scripta deponi apud te, donec ego disponam ac decernam, quid fieri conveniat: & dic meo servo (Fratri Andree de Ponte) qui habet hæc scripta, ut propterea non affligatur, neque contristetur; ego enim illi, per me ipsum, polliceor, quod hoc faciendo, si fuerit è mea majore gloria, non sit frustandus suâ spe, imò ita omnia sint melius disponenda. Multum autem referet, ut omnia tua scripta lustrentur à Confessario ac Magistro, quem ego tibi dedi, pro regenda tua conscientia. Omnia, quæ dixi, expedi fieri, idèoque mandentur executioni. Post hoc vidi gloriosum Patrem Sanctum Dominicum, & quamvis fuerim tergiversata, sicut soleo, coactum illum tamen aspicere: veniebat cum duodecim Sanctis sui Ordinis, adscriptis in numerum Sanctorum & Beatorum, gerebaturque in pectore quasi impressum solem splendidissimum. Intellexi, quod Sol significaret maximum amorem & charitatem, quâ Sanctus fuit præditus, dum degeret in hac vita, erga Dominum DEUM & proximos. Loquutus est mihi de eo, quod mihi prius venerat cum DEO, ac de persona sui ordinis, quæ habebat illas chartas, dixitque mihi: Dices ipsi nomine meo, ut non affligatur; adimplendum enim absque ullo dubio id quod illi dixisti, nomine DEI: dices ei propterea, ut tecum agat eodem modo, quo habetenus, cum charitate, simplicitate, & sinceritate, quâ solet, atque tu fac idem: hæc enim est voluntas DEI: vale.

§. III.

Biduo, vel triduo post id, quod nuntiabat de his chartis, voluit illi DEUS ostendere quasi adumbratam magna mysteria

in ipsis erant descripta. Dum agerem, *inquit*, cum divina Majestate, vidi oculis animæ duos Angelos gravissimos & supremos, qui tenebant simul in sua manu pulcherrimum & elegantissimum librum, quemolvebant & lustrabant cum magna admiratione; atque petito à DEO prius divino ipsius lumine, aspexi illum librum mysticum, cum attentione ac admiratione, & quomodo ipsum Angeli voverent. Deinde se ita verterunt, ut ego possem videre id quod continebat,olvebant folia paulatim, ut ego viderem mysteria, in eo contenta. Erat res admirabilis, videre modum divinum, quo ibi erant signata & impressa tam vivaciter, ut illis videretur inesse ipse DEUS, mysteria sanctissimæ Incarnationis JESU Christi Domini nostri, sanctæ ipsius Nativitatis, Vitæ, & Passionis sanctissimæ, nec non Resurrectionis ac Ascensionis, & reliqua sacra mysteria: Alia erant expressa in specie sigillorum, quæ continebant, & includebant in se mysterium, quod repræsentabant; alia in specie munitorum elegantium & venustorum castellorum; alia in specie imaginum, significantium sua mysteria. Continebat idem liber paucas lineas, scriptas purissimo auro, ut viderentur Divinæ (fortè repræsentabant mysteria Divinitatis): Fui diu vehementer absorpta, dum contemplerer hoc mysterium, ac deinde Sancti illi Angeli clauserunt librum, qui forinsecus fuit admodum elegans & splendidus, atque conversi ad me dixerunt: Soror, iste est liber mysticus, scriptus in tua anima, manu DEI. Hoc dicto abiverunt, & sustulerunt librum in conspectu oculorum meæ animæ: quod ego vehementer sensi, & cum aspicerem quonam irent, ac ferrent illum librum, vidi ipsos ingredientes in cubiculum Servi DEI Fratris Andreae de Ponte, apud quem erant chartæ, quas ipse conscripserat, & DEUS jusserat, apud me deponi.

Postquam fuissent ingressi cum suo libro, quem habebant in manibus, aperuerunt illum, & venientes ad Servum DEI, qui dormiebat (erat enim circiter hora

quarta matutina) dixerunt illi bis: Salve, serve DEI. Sed ille non plenè evigilavit, neque intellexit, quid sibi dictum fuisset. Sanctus autem Angelus ipse Custos optimè attendit, ac respondit: Sancti Angeli, quid mandant, quid petunt à Servo DEI, ego enim hinc illum custodio, & excipiam, quod ipsi est nuntiandum. Angeli DEI (dixerunt illi) nos venimus, nomine DEI, ut traderemus istum mysticum librum huic Servo DEI, in quantum ipse fuit à secretis & scriptor mysteriorum. Tum respondit ille Sanctus Angelus: Domini, si ita est, me concernit hoc negotium, & apud me est deponendus iste liber, atque me oportet referre in numerum cæterorum obsequiorum, quæ iste servus DEI præstitit DEO, tum hoc, quod fuerit Secretarius & Scriptor horum Divinorum mysteriorum, tum etiam istam gratiam, ipsi à DEO præstitam. Sancti Angeli, quod illis videretur esse æqua ejus petitio, ipsi tradiderunt librum, qui illum servavit intra se, eò quod significaret obsequium ab illo DEI Servo Divinæ Majestati ea in re exhibitum. Ego vehementer obstupui istud factum, atque etiam sum mirata, quod viderem, quomodo DEUS tam clementer rependat obsequia sibi præstita. Eram quoque quodammodo desolata, propter meum mysticum librum, imaginata namque mihi fueram, quod ille liber tradendus esset mihi, vel meo sancto Angelo Custodi; nihilominus habui unà solatium, quod DEUS suo servo fecisset eam gratiam. Illi duo Sancti Angeli, postea ad me redierunt, & consolati me sunt in Domino.

§. IV.

Sed cum viderem, quod mihi venerat, & quomodo remuneretur DEUS illa obsequia, dixi illis: Dicant mei Domini Angeli, si tali DEUS dignatus est gratiâ remunerari illum servum DEI, eò quod sit Scriba & Secretarius ipseus mysteriorum, unde magnum cepi solatium; meo Confessario, qui non solum hoc obsequium præstitit, sed tantopere laboravit, &

Rrrr 3

hac

hac de re, deque toto meæ animæ regimine, fuit sollicitus quid dabit DEUS, cum multum mereatur? Responderunt, mani id quod ipsis dicebam, facientes: Isti Servo DEI dabit Dominus ingens præmium, quia non solum est Secretarius ipsius mysteriorum, sed etiam Magister, & Artifex ejusdem operis, quod DEUS in te peragit. Etiam si enim illi dentur præcipui sumptus, & requisita, pro extruendo ædificio, solvatúrque ei labor, ipse tamen impendit operam & laborem suarum manuum, ac proinde in Cælo pro mercede habebit suum meritum & insigne: sicut dum egregius Magister & Architectus extruit sumptuosum & elegans ædificium, etiam si ædificij Dominus ipsi solverit, dederitque pro eo necessaria, inscribit tamen illi, pro suo honore & insigni: *Talis me fecit.* Et hoc dicto mihi valedicentes, abiverunt. *Hanc revelationem volui referre, ut intelligatur, quantum placeat hoc opus DEO, quod est totum ipsius, demptis defectibus, quos habet profectos ex ignorantia Artificis, cujus est operâ usus. Quem admodum enim aliquis Princeps desiderans*

*extruere sumptuosum templum, vel palatium, dat architecto vel perito Magistro multa præclara requisita, ligna & lapides pretiosos, ut ipse omnia designet ac elaboret, demendo superflua, ponatque singula suo loco; ita mihi Princeps Cæli, per hanc suam famulam, dedit abundantiam necessariorum, & rerum mirabilium, quas illi communicabat: quia tamen mihi tradebantur à femina, erantque omnia dissipata, absque ordine, aut connexione, necesse fuit ea li-
mare, ac demere, quæ videbantur superflua, & in ordinem digerere, singulis suo loco re-
positis. Omnium porro simul combinatum, juxta ordinem, quo est facta, vocari potest synopsis Theologia & scientia mystica Spiritus, seu scientia experimentalis ac practica universalium virtutum, quæ disponunt ad internam cum DEO familiaritatem, ac ad assequendam Divina contemplationis & perfectionis Evangelicæ sublimitatem.*

✠: (H): 60
✠

A. M. D. G.

P R O.